

אמורי כללו מותים רישא העם את בצקו טרם יוזמץ
משארם שרת בשמלתן על שעכמם ובזיו ישראלי
עשוי כבדר משך רישאלו מומצרים כלי כסוף וכלי
זהב רישמלת ויהודת נתן את זהן העם בעיני מצרים
רישאלום רינצלו את מצרים

וישעו בזיו ישראלי מרעם סכתה כשיש מאות
אלף רגלי גברים לבן מטה ואמ ערבות עלה
אתם יצאו ובקר מלחמת כבוד מואד ויאפו את
הቤת אשר הוציאו ממצרים עתה מזוות כי לא
יזמץ כי ארצו ממצרים ולא יכולו להתחממה ואמ
זה לא עשו להם מוישב בזיו ישראלי אשר
ישבו במצרים שלושים שנה וארבע מאות שנה
יהודים מלחין שלושים שנה וארבע מאות שנה יהי
בעצם היום הזה יטא כל שבאות יהוד נארץ
מצרים ליל שמרים היה ליהודה להוציאם נארץ
מצרים הוא הלילה הזה ליהודה שמרים לככל בני
ישראל לדרכם

ייאמר יהודה אל משה ואהרן זאת חקקת הפסח
כל בן זכר לא יאכל בנו וכל עבז איש מלחמת
כסוף ומלחמתה אותו אל יאכל בנו תושב ישכיר לא
יאכל בנו בבית אותו יאכל לא תושיא מז הבית
מן הבשר אורחתו ועתם לא תשבר בנו כל שעז
ישראל יעשוו אותו וכי יגור אחר גור ועשה פסח
ליהודה חמייל לו כל זכר יאך יקרב לעשתו ויהי
כאזריך הארץ וכל שREL לא יאכל בנו תורה זאת
יהיה לאזריך וכל גור הארץ בתוככם ויעשו כל בני
ישראל כאשר צויה יהודה את משה ואת אהרן
כל עשו יהודה הארץ יהודה את בני ישראל מארץ מצרים